

அமெரிக்கா நாட்டைச் சேர்ந்த **வண்ட கக்** 1893ம் ஆண்டில் பிறந்தவர். ஓவியக்கல்லூரியில் சேர்ந்து முறையாக ஓவியப் பயிற்சி பெற்றவர். குழந்தைகளுக்கான கதைகள் பல எழுதியவர். 'அழகிய பூனை' (Millions of cats) 1928ம் ஆண்டில் வெளியானது. 'நியூபெரி கௌரவ விருதும்' 'லூயிஸ் கரோல் விருதும்' பெற்ற புத்தகம்.

ஸ்னிப்பியும் ஸ்னப்பியும் இரண்டு சிறிய வயல் எலிகள். அவை இரண்டும் நாள்முழுக்க வயல்வெளியில் ஓடியாடி விளையாடின. மாலைநேரத்தில் வயலின் ஒரு மூலையில் உள்ள வீட்டுக்குத் திரும்பின. அவை, ஒருநாள் அம்மாவின் பின்னல்நூல்ப் பந்தை உருட்டி விளையாடியபடி ஒரு வீட்டை அடைந்தன. அதற்கு முன்பு அந்த இரண்டு எலிகளும் மனிதர்கள் வாழும் வீட்டைப் பார்த்ததில்லை. அங்கிருந்த ஒவ்வொரு பொருட்களையும் வியப்புடன் பார்த்தன. பலவகையான செடிகளையும் பூக்களையும் கூட கண்டு திகைத்துப்போயின. கடைசியில் அவை ஆபத்தை எதிர்கொண்டன. வயல் எலிகள் அந்த ஆபத்திலிருந்து எப்படித் தப்பித்தன? வாசியுங்கள் குழந்தைகளே.

0027539

thamizhbooks.com **பாரதி** புத்தகாலயம் புத்தகம் பேசுது

₹ 30/-

0027539

BOOKS
FOR
CHILDREN

உலகப் புகழ்பெற்ற சிறார் சித்திரக்கதை

வண்ட கக்

தமிழில்: கொ.மா.கொ.இளங்கோ

ஸ்னிப்பியும் ஸ்னப்பியும்

Snippy and Snappy

Wanda Gag

ஸ்னீப்பியும் ஸ்னீப்பியும்

Wanda Gag

வண்ட கக்

தமிழில்: கொ.மா.கோ.இளங்கோ

BOOKS
FOR
CHILDREN

SNIPPIYUM SNAPPYUM (In Tamil)

English Original : Snippy and snappy

Wanda Gag (Author, illustrator)

Tamil Translation: Ko Ma. Ko. Elango

Thanks to: University of Minnesota Press

First Edition: January, 2016; Second Print: February, 2017

Published by

BOOKS FOR CHILDREN

in print of Bharathi Puthakalayam

7, Elango Salai, Teynampet, Chennai - 600 018

Email: thamizhbooks@gmail.com | www.thamizhbooks.com

ஸ்னிப்பியும் ஸ்னப்பியும்

வண்ட கக் (ததாசிரியர், ஓவியர்)

தமிழில்: கொ.மா.கோ. இளங்கோ

முதல் பதிப்பு: ஜனவரி, 2016; இரண்டாம் அச்சு: பிப்ரவரி, 2017

வெளியீடு:

புக்ஸ் ஃபார் சில்ரன்

பாரதி புத்தகாலயத்தின் ஓர் அங்கம்

7, இளங்கோ சாலை, தேனாம்பேட்டை, சென்னை - 600 018

தொலைபேசி : 044 24332424, 24332924, 24356935

விற்பனை உரிமை

விற்பனை நிலையம்

திருவல்லிக்கேணி: 48, தேரடி தெரு | பெரம்பூர்: 52, கூக்ஸ் ரோடு

வடபழனி: பேருந்து நிலையம் எதிரில் அடையார் ஆனந்தபவன் மாடியில்

ஈரோடு: 39, ஸ்டேட் பாங்க் சாலை | திண்டுக்கல்: பேருந்து நிலையம்

நாகை: 1, ஆரியபுத்திரபிள்ளை தெரு | திருப்பூர்: 447, அவினாசி சாலை

திருவாரூர்: 35, நேதாஜி சாலை | சேலம்: பாலம் 35, அத்தவைய ஆஸ்ரமம் சாலை,

சேலம்: 15, வித்யாலயா சாலை | கரூர்: நாரத கானசபா அருகில் (Near TNGEA - Office)

அருப்புக்கோட்டை: 31, அகமுடையார் மகால் | நெய்வேலி: சி.ஜி.டி.யு அலுவலகம்,

மதுரை: 37A, பெரியார் பேருந்து நிலையம் | மதுரை: சர்வோதயா மெயின்ரோடு,

கன்னியாகுமரி: N.K.N வணிகவளாகம் பைப்போட் | செங்கற்பட்டம்: டி.எஸ்.டி சாலை

விழுப்புரம்: 26A, பவானி தெரு | திருவெடுக்கேணி: 25A, ராஜேந்திரநகர், பாளையங்கோட்டை

விருதுநகர்: 131, கர்சேரி சாலை | சும்பகோணம்: ரயில் நிலையம் அருகில்

வேலூர்: S.P. Plaza 264, பேஸ் II, சத்துவாச்சாரி | பேருந்து நிலையம் அருகில்,

தஞ்சாவூர்: கார்த்திகி வணிக வளாகம் கார்த்திகி சாலை | விருதாசலம்: 51A, ஆலடி ரோடு

திருச்சி: வெண்மணி இல்லம், கரூர் புறவழிச்சாலை | பழனி: பேருந்து நிலையம்

தேனி: 12.H, மீனாட்சி அம்மாள் சந்து, இடமால் தெரு | கோவை: 77, மச்சகாளிபாளையம் ரோடு,

பீளமேடு | தி.மலை: முத்துமான் நகர், | நாகர்கோவில்: 699, கே.பி.ரோடு, ஆர்.வி.பூம், 94434 50111

சிதம்பரம்: 22A/18B தேரடி கடைத் தெரு, கீழ்விதி அருகில் | கடலூர்: 55, பாஷியம் ரெட்டி தெரு, மஞ்சக்குப்பம்

நெய்வேலி: ஸ்டேட் ரெசர்வ் - நெய்வேலி ரெசர்வ் -

thamizhbooks.com 9498002424

ரூ.30/-

அச்சு : கணபதி எண்டர்பிரைசஸ், சென்னை - 5

ஸ்னிப்பி ஸ்னப்பி ஆகிய இரண்டும் வயல் எலிகள்.

ஸ்னிப்பி ஸ்னப்பியின் சகோதரி.

ஸ்னப்பி ஸ்னிப்பியின் சகோதரன்.

அவை, தமது தாய் தந்தையுடன் நெற்பயிர்கள்

விளைந்த ஒரு வயலில் வாழ்ந்து வந்தன.

எலிகள், வயலில் ஒரு வசதியான மூலையில் வசித்தன.

அது, பச்சைப்பசேலென பயிர்கள் விளைந்த வயல்வெளி.

பூக்களும் வேடிக்கைகளும் நிறைந்த வயல்வெளி.

Snippy and Snappy were two little field-mice.

Snippy was Snappy's sister. Snappy was Snippy's brother.

They lived with their father and mother in a cozy nook in a

hay field. They lived in a hay field, A big grassy hay field,

A field full of flowers and fun.

ஸ்னிப்பிக்கும் ஸ்னப்பிக்கும் அந்தப் பெரிய வயல் பிடித்துப்போனது. அவை இரண்டும் நாள்முழுக்க வயலில் ஓடியாடி விளையாடின. ஆனால், மாலைநேரத்தில் அவை, வசதியான மூலையில் உள்ள வீட்டுக்கு விரைந்து திரும்பின. பிறகு, அவை தங்கியிருந்த வீட்டில் விளக்கு ஏற்றப்பட்டது. அம்மா எலி உட்கார்ந்து, தனது சின்னக் குட்டிகளின் ஆடைகளுக்கான பின்னல் வேலையைத் தொடங்கியது.

Snippy and Snappy liked this big grassy hay field and played in it all day long.

But when evening came, they hurried home to their cozy little nook, for then the light was lit and mother mouse sat and knitted jackets for her little family.

அம்மா எலிக்கு அருகில் அப்பா எலியும் உட்கார்ந்தது. அன்றைய செய்தித்தாளை விரித்துச் சத்தமாக வாசித்தது. எலிகள் வாசிப்பதற்கு வசதியாக அந்தச் செய்தித்தாள் மிகச்சிறிதாக இருந்தது. எனவே, அது 'எலித் தாள்' என்று அழைக்கப்பட்டது. அப்பா எலி பெரும் பரந்த உலகைப் பற்றியும் அதில் நடைபெறும் நிகழ்வுகளையும் வாசித்துக் காட்டியது.

Father mouse sat there too and read aloud from his newspaper.

This newspaper was small enough for a mouse to read, and it was called THE MOUSE PAPER. Father mouse read about the big wide world and the many big things in it.

அது, பரந்த நிலங்களில் உள்ள தோட்டங்களைப்
பற்றி வாசித்தது. அந்தத் தோட்டங்களில்
கட்டப்பட்டிருந்த வீடுகளைப் பற்றி வாசித்தது.

He read about gardens in big fields-
He read about houses in big gardens.

வீடுகளில் இருந்த சமையல் அறைகளைப்
பற்றி வாசித்தது. சமையல் அறை அலமாரிகளில்
உள்ள மஞ்சள்நிறப் பாலாடைக் கட்டிகளைப்
பற்றி அடிக்கடி வாசித்தது.

He read about kitchen cupboards in big houses-
But most often he read about big yellow cheeses
in big kitchen cupboards!

“சமையலறை அலமாரி என்றால் என்ன?”

ஸ்னப்பியிடம் கேட்டது ஸ்னிப்பி.

“பாலாடைக் கட்டிகள் உள்ள ஏதோ ஒரு பொருள்.”

என்றது ஸ்னப்பி.

“நாம் பாலாடைக் கட்டிகள் நிறைய உள்ள
சமையலறை அலமாரியைக் கண்டுபிடிக்கவேண்டும்,” என்ற
தனது ஆசையை ஸ்னிப்பி சொன்னது,

“எனக்கு பாலாடைக் கட்டிகளைச் சாப்பிடப் பிடிக்கும்.”

அதைக் கேட்ட ஸ்னப்பி சொன்னது,

“எனக்கும் கூட பாலாடைக் கட்டிகளைச் சாப்பிடப் பிடிக்கும்.”

“What is a kitchen cupboard?” said Snippy to Snappy.

“Something with cheese in it,” said Snappy to Snippy.

“I wish we could find a kitchen cupboard full of cheese,”
said Snippy, “For I’m very fond of cheese.”

“I too,” said Snappy “I’m very fond of cheese.”

அன்று ஒரு நாள், ஸ்னிப்பியும் ஸ்னப்பியும் சேர்ந்து
அம்மா எலியின் நீலநிற பின்னல்நூல்ப் பந்தை
உருட்டி விளையாடிக் கொண்டிருந்தன. அந்த பந்து
வயலில் உள்ள வீட்டுக்கு வெளியே உருண்டு ஓடியது.

“வா...இன்னும் கொஞ்சதூரம் உருட்டி விளையாடுவோம்!”
என்ற ஸ்னிப்பி சொன்னது,

“ஆமாம்! இது நம்மை வேறு ஒரு
இடத்துக்குக் கூட்டிச்செல்லும்.”

“அதுவும் சரியே,” என்ற ஸ்னப்பி சொன்னது,
“இது நம்மை பாலாடைக் கட்டிகள் வைத்துள்ள
சமையலறை அலமாரிக்குக் கூட்டிச் செல்லும்!”

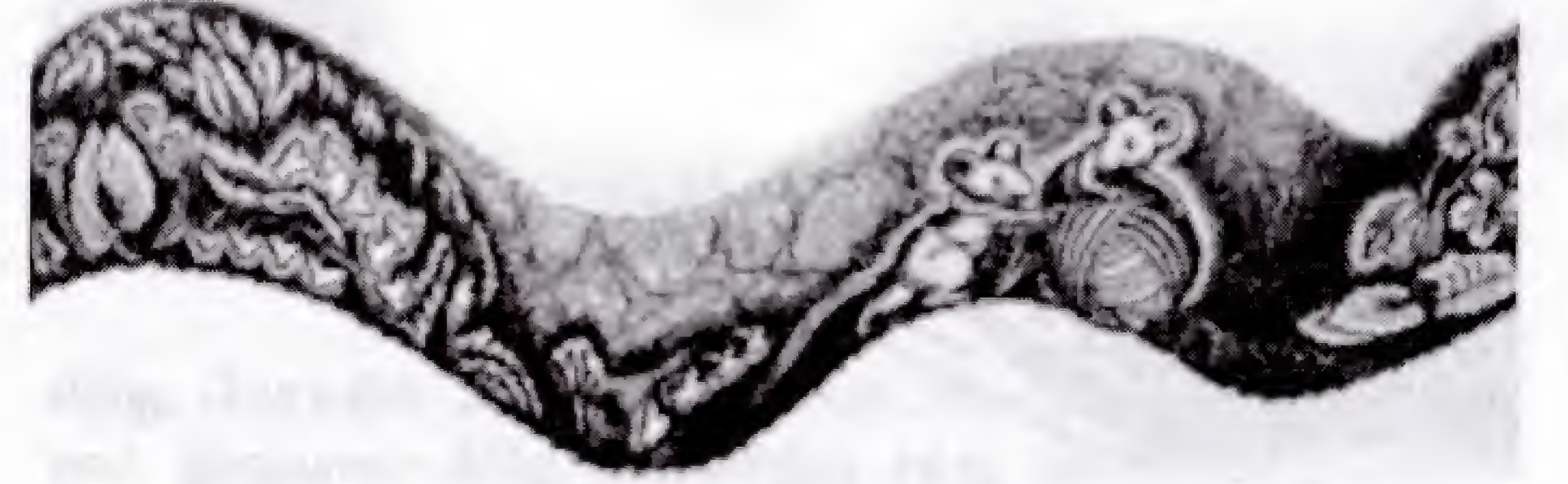
Now one day, as Snippy and Snappy were playing with
Mother mouse's big blue knitting ball,
It rolled way outside of their cozy nook.

“Oh, let's roll it some more!” cried Snippy,

“Maybe it will lead us somewhere.”

“Oh yes,” cried Snappy,

“maybe it will lead us to a kitchen cupboard full of cheese!”

இரண்டு எலிகளும் சேர்ந்து பின்னல்நூல்ப் பந்தை
உருட்டிவிட்டன. அவை, பந்தை மேட்டுப் பகுதிக்கு
உருட்டிச் சென்றன. பிறகு கீழே உருட்டி விட்டன.
அவை, அதை மேட்டுப் பகுதிக்கு மேலே உருட்டிச் சென்றன.
பிறகு கீழே உருட்டி விட்டன.

அவை, அதை அதற்கும் மேலே உருட்டிச் சென்றன.
பிறகு கீழே கீழே உருட்டி விட்டன.
அவை, அதை மேலும் கீழும் உருட்டி விளையாடின.

So they rolled it and rolled it.

They rolled it up, they rolled it down,

They rolled it up and up and down.

They rolled it up and down and down,

They rolled it up and down.

அவை, பின்னல்நூல்ப் பந்தை இங்கும் அங்கும்
உருட்டி விளையாடின.

மேலும், அவை உருண்டையான பொருட்கள் மீதும்
தட்டையான பொருட்கள் மீதும் உருட்டி விளையாடின.
சிறிய பொருட்கள் மீதும் உயரமான பொருட்கள்
மீதும் ஏற்றி விளையாடின.
அதை, மிக நீளமான தோட்டத்தின் வரப்பில்
உருட்டிச் சென்றன.

They rolled it over this and that,
And over things both round and flat,
And over things both small and tall,
Along a long, long garden wall.

சிறிது நேரத்தில் அவை விளையாட்டை நிறுத்தி வைத்தன.
“நாம் இருவரும் கீழே உட்கார்ந்து சற்று இளைப்பாறுவோம்,”
என்று ஸ்னப்பியிடம் சொன்னது ஸ்னிப்பி.

மேலும் அது சொன்னது:

“எனது உடம்பு சூடாக உள்ளது. களைப்பாகவும் உள்ளது”

“அது சரி, நாம் ஓய்வெடுப்போம்,”

என்ற ஸ்னப்பி சொன்னது:

“ஆமாம்! எனக்குந்தான் உடம்பு சூடாக உள்ளது.

களைப்பாகவும் உள்ளது”

அவ்விரு எலிகளும் கூடாரம் போலிருந்த

காட்டுமலர்களுக்குக் கீழே

கட்டித்தழுவியபடி உறங்கிப்போயின.

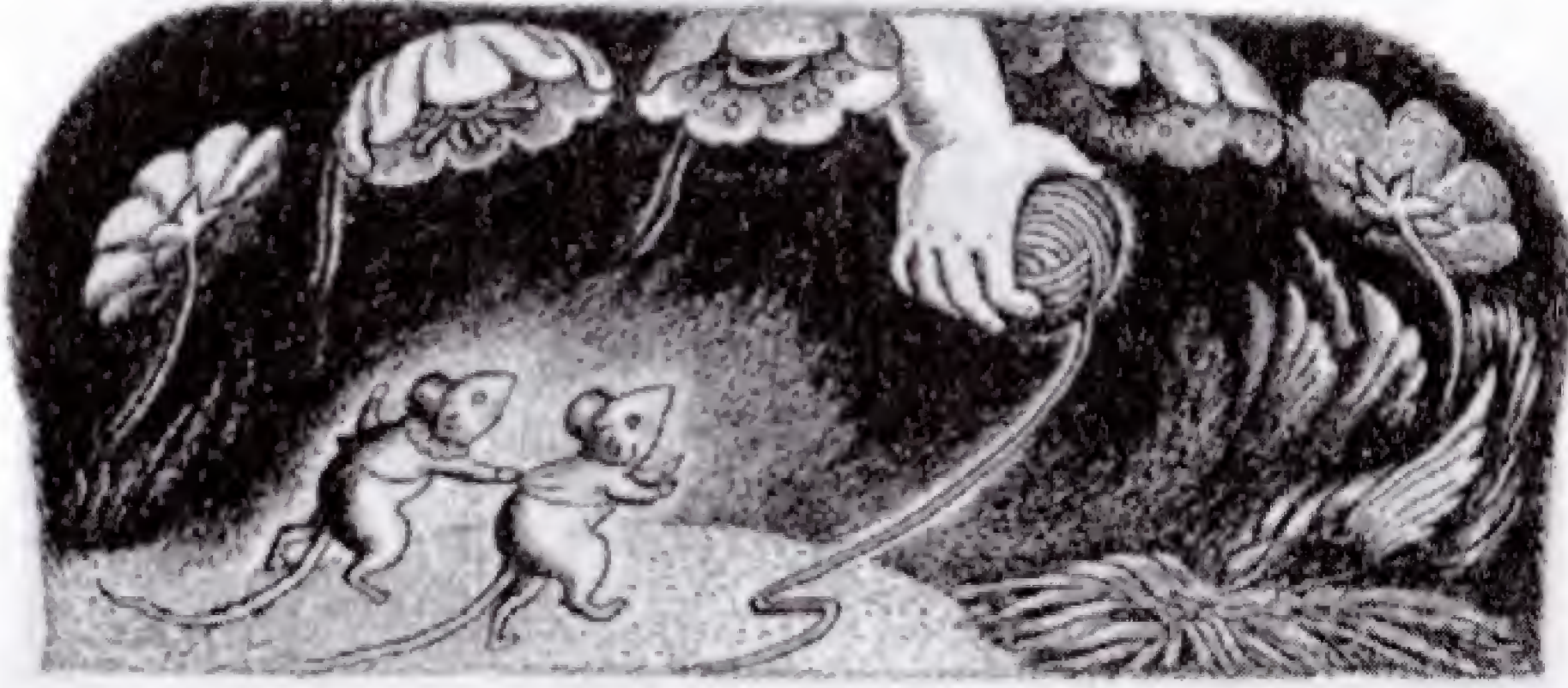
But by and by they stopped.

“Let's sit down and rest awhile,”

said Snippy to Snappy. “I'm so hot and tired.”

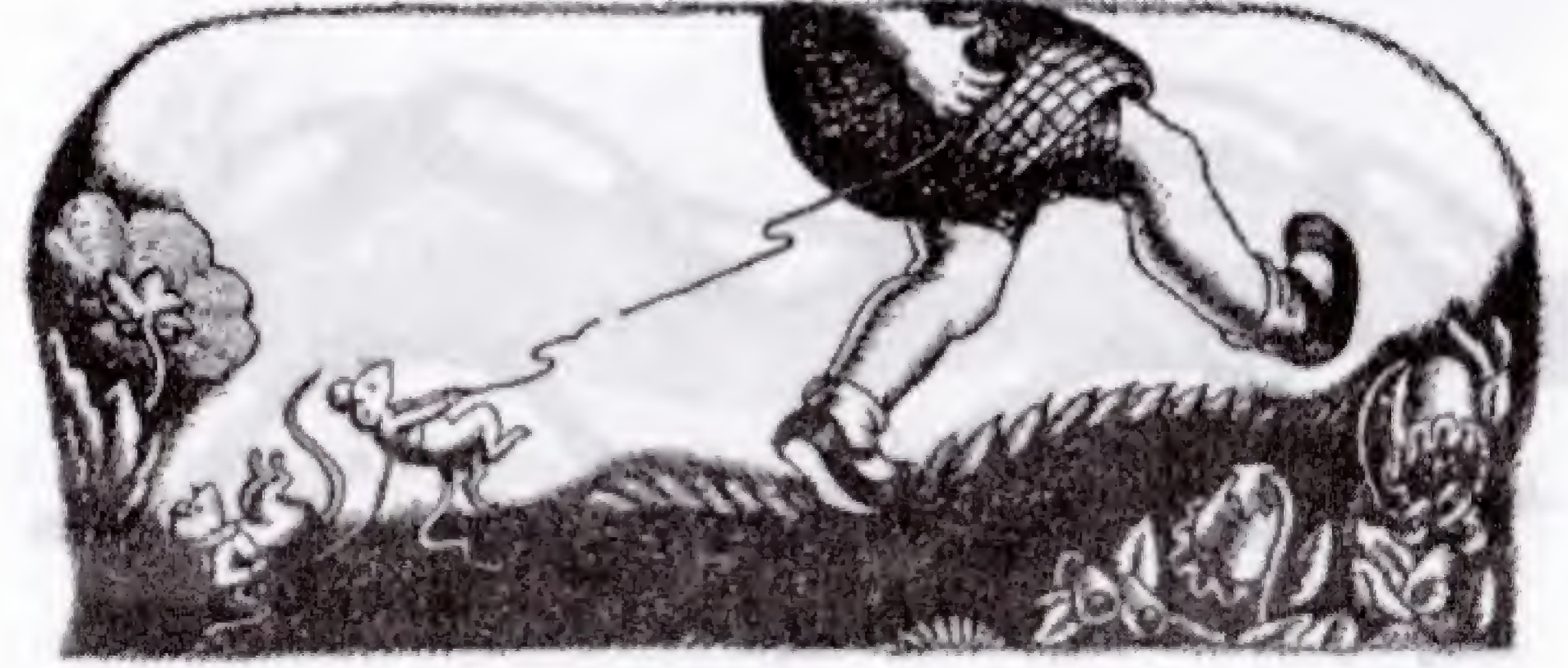
“Oh yes, let's,” said Snappy to Snippy.

“I'm so hot and tired too.” So they cuddled down under a
tent of wild flowers and Soon they were fast asleep.

ஆனால், திடீரென்று அங்கு
ஒரே சலசலப்பு... சலசலப்பு... சலசலப்பு.
ஒரே பரபரப்பு... பரபரப்பு... பரபரப்பு,
ஸ்னிப்பியும் ஸ்னப்பியும் அங்கு என்ன நடக்கிறது என்று
புரிந்து கொள்வதற்குள் ஒரு அசம்பாவிதம் நடந்தது.
காட்டுப் பூக்களுக்கு இடையில் இளஞ்சிகப்பு
நிறத்தில் குண்டான ஒரு பொருள் திடீரென்று நுழைந்தது.
எலிகளிடமிருந்த பின்னல்நூல்ப் பந்தைப்
பறித்துக்கொண்டது.

But suddenly there was a
rustle, rustle, rustle And a bustle bustle, bustle, and
before Snippy and Snappy knew
what had happened, something pink and plump
darted down among the flowers and
snatched up the big blue knitting ball.

ஸ்னிப்பியும் ஸ்னப்பியும் தாவிக்குதித்து மேலே வந்தன.
இரண்டு எலிகளும் சேர்ந்து பின்னல்நூல்ப் பந்தின் ஒரு
முனையைப் பிடித்து இழுத்தன.
ஆனால், அந்த நூல் இரண்டு துண்டாகப் பிய்ந்து போனது.
ஸ்னிப்பியும் ஸ்னப்பியும் ஒரு மணல்மேட்டில்
தூக்கி எறியப்பட்டன.
“நம்முடைய பின்னல்நூல்ப் பந்தைத் திரும்பப்
பெறவேண்டும்.” என்றது ஸ்னிப்பி.
“கண்டிப்பாக நாம் திரும்பப் பெறவேண்டும்.” என்று
பதிலளித்த ஸ்னப்பி சொன்னது:
“நாம் அதைப் பின்தொடர்ந்து செல்வது நல்லது.”
அதன் பிறகு, அவை குண்டான பொருளைப்
பின்தொடர்ந்து சென்றன.

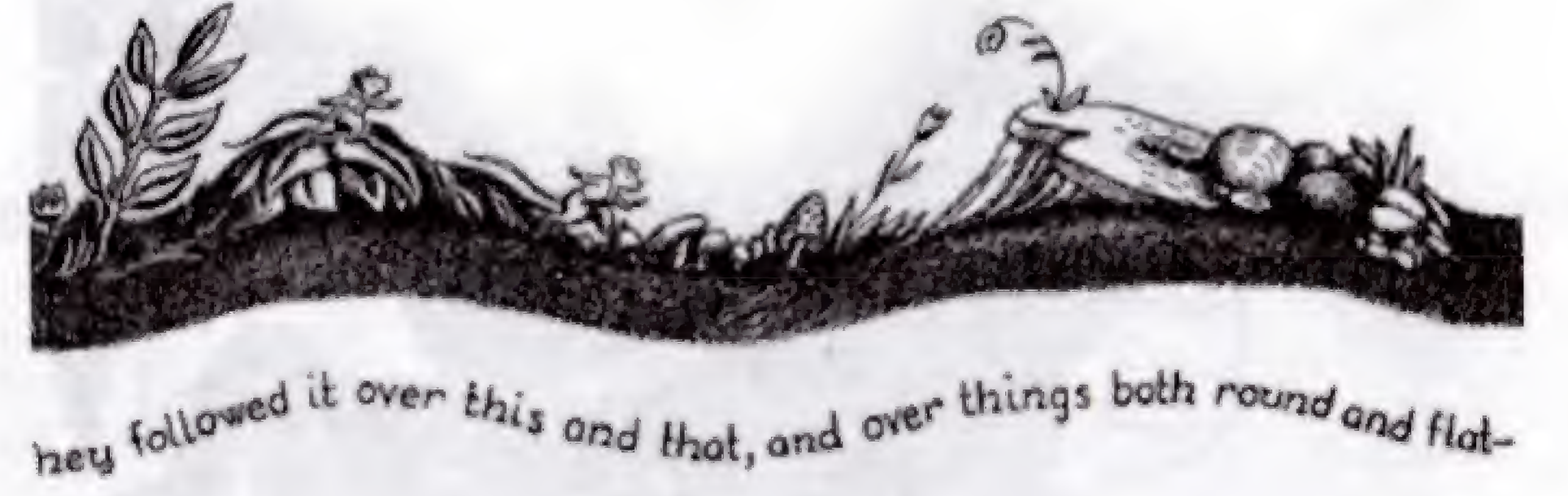
Snippy jumped up and Snappy jumped up.
They both grabbed the string of the knitting ball,
and pulled at it. But the string broke in two,
and Snippy and Snappy fell in a heap on the ground!
“We simply must get back that knitting ball,” said Snippy.
“We simply must,” said Snappy.
“We’d better follow it.” So they followed it.

அவை, அதைப் பின்தொடர்ந்து
மேட்டுப் பகுதிக்குச் சென்றன. கீழே சென்றன.
அதைப் பின்தொடர்ந்து
மேட்டுப் பகுதிக்கு மேலே சென்றன.
பிறகு, கீழே சென்றன.

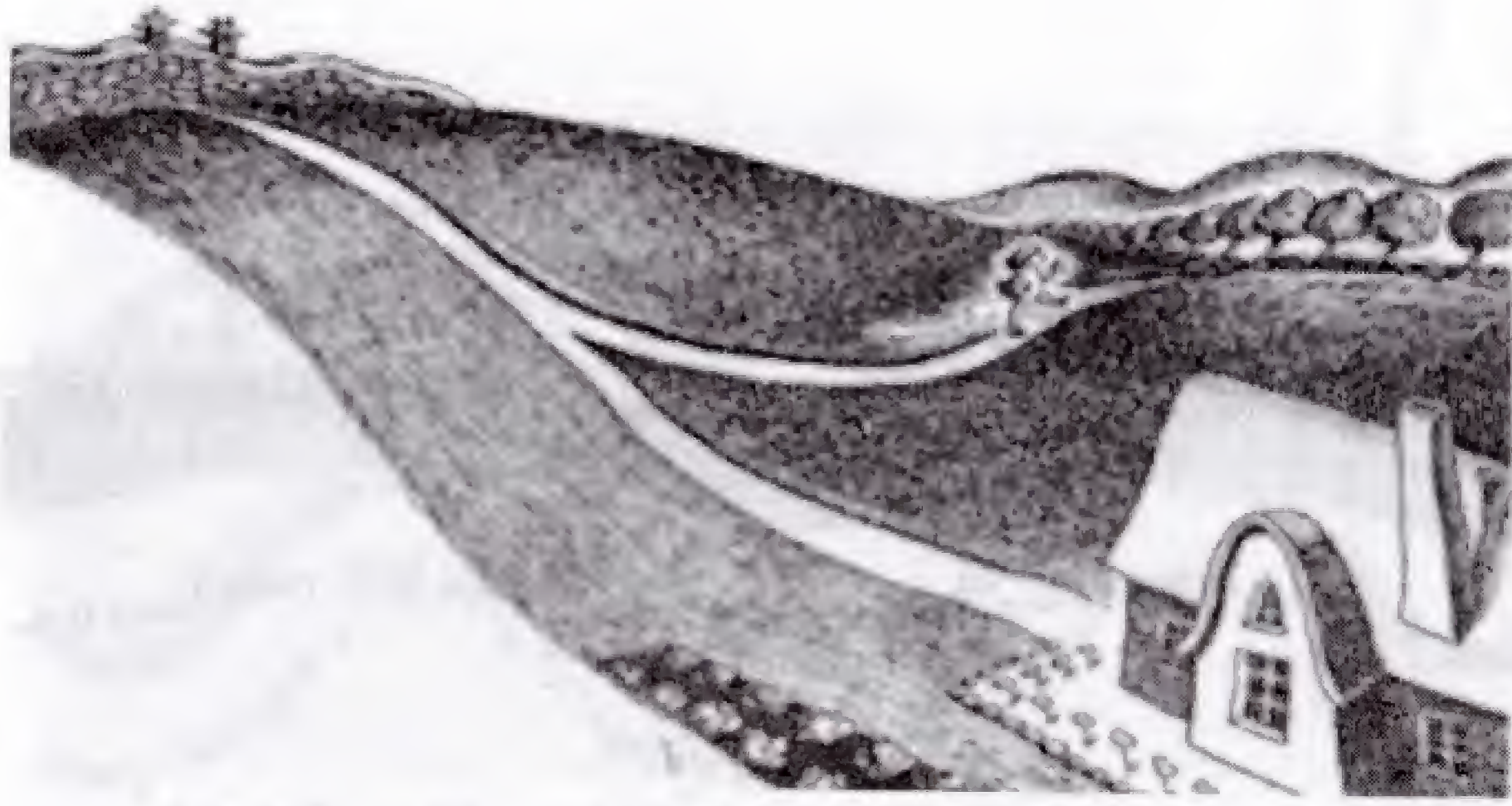
இரு எலிகளும் அதைத் தொடர்ந்து மேலும்
கீழும் மாறிமாறிச் சென்று கொண்டிருந்தன.

அவை, அந்த பந்தைப் பின்தொடர்ந்து இங்கும்
அங்கும் நடந்து சென்றன. உருண்டையான மற்றும்
தட்டையான பொருட்கள்மீது ஏறிச் சென்றன.

சிறிய மற்றும் உயரமான பொருட்களின் மீதும்
ஏறிச் சென்றன. அதற்குப் பிறகு என்னானது?

ஸ்னிப்பியும் ஸ்னப்பியும் தோட்டத்து வரப்பில் ஏறி நின்றன.

அவை இரண்டும் அங்கு என்ன பார்த்தன?

“அதோ! ஒரு வீடு.” ஸ்னிப்பி உரக்கக் கத்தியது.

“ஆமாம்! ஒரு வீடு.” ஸ்னப்பியும் கத்திச் சொன்னது.

“இது போன்ற வீடுகளில் சமையலறை அலமாரிகள் இருக்கும்.” என்றது ஸ்னிப்பி.

“சமையலறை அலமாரிகளில் பாலாடைக்கட்டிகள் இருக்கும்.”

என்றது ஸ்னப்பி. ஸ்னிப்பியும் ஸ்னப்பியும்

பாலாடைக் கட்டியைப் பார்க்க ஆவலுடன் இருந்தன.

அவை, அம்மா எலியின்

பின்னல்நூல்ப் பந்தைப்பற்றி மறந்துபோயின.

Over the garden wall! And what did

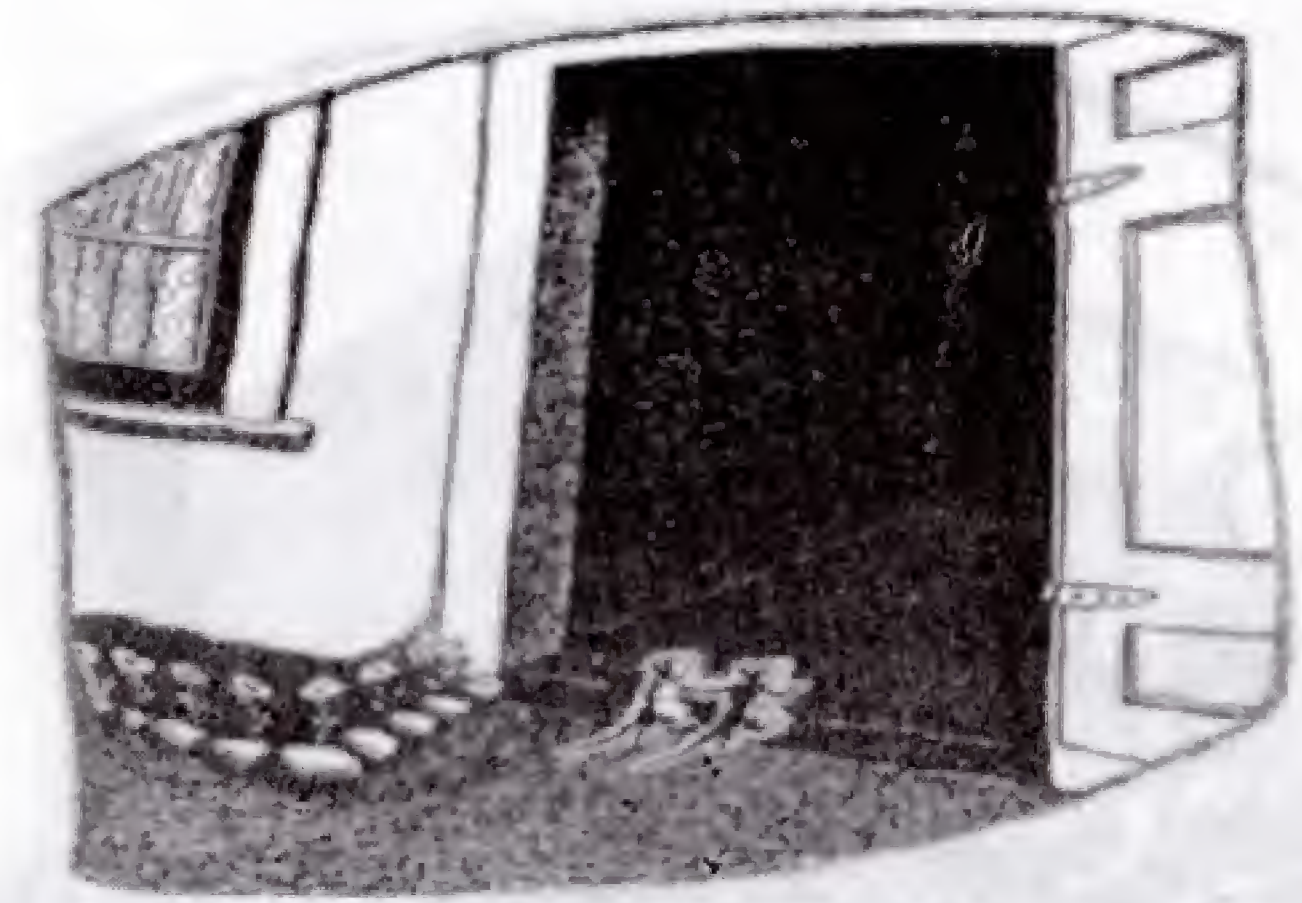
Snippy and Snappy see there?

“A house!” cried Snippy. “yes, a house!” cried Snappy

“In the houses there are kitchen cupboards,” said Snippy.

“And in kitchen cupboards there is cheese,” said Snappy.

Snippy and Snappy were so excited about the cheese, they forgot all about mother mouse’s big blue knitting ball.

அவை, நீளமான பாதையில் ஓடி வீட்டை அடைந்தன.

வீட்டின் வாசல் கதவு வழியாக

குதியாட்டம் போட்டபடி உள்ளே நுழைந்தன.

ஆனால், பாவம்! ஸ்னிப்பி. பாவம்! ஸ்னப்பி.

ஒரு பாலாடைக்கட்டிகூட அவற்றின் கண்களுக்கு தட்டுப்படவில்லை.

அங்கிருந்த மற்றபொருட்களைப் பார்க்கப் பார்க்க

எலிகளுக்கு வியப்பாக இருந்தது.

இரு எலிகளும் எவ்வளவு குழம்பிபோயின தெரியுமா? பாருங்களேன்!

ஸ்னிப்பியும் ஸ்னப்பியும் வயல் எலிகள்.

இதற்கு முன்பு எப்போதும் அவை ஒரு வீட்டைப் பார்த்ததில்லை.

எனவே, மனிதர்கள் தங்களது வீட்டில் வைத்துள்ள

பொருட்களைப் பற்றி எலிகளுக்கு எப்படித் தெரியும்?

They ran down the long path to the

house and scampered in through

the big open door. But alas! Poor Snippy, and

alas! Poor Snappy- there was no cheese to be seen.

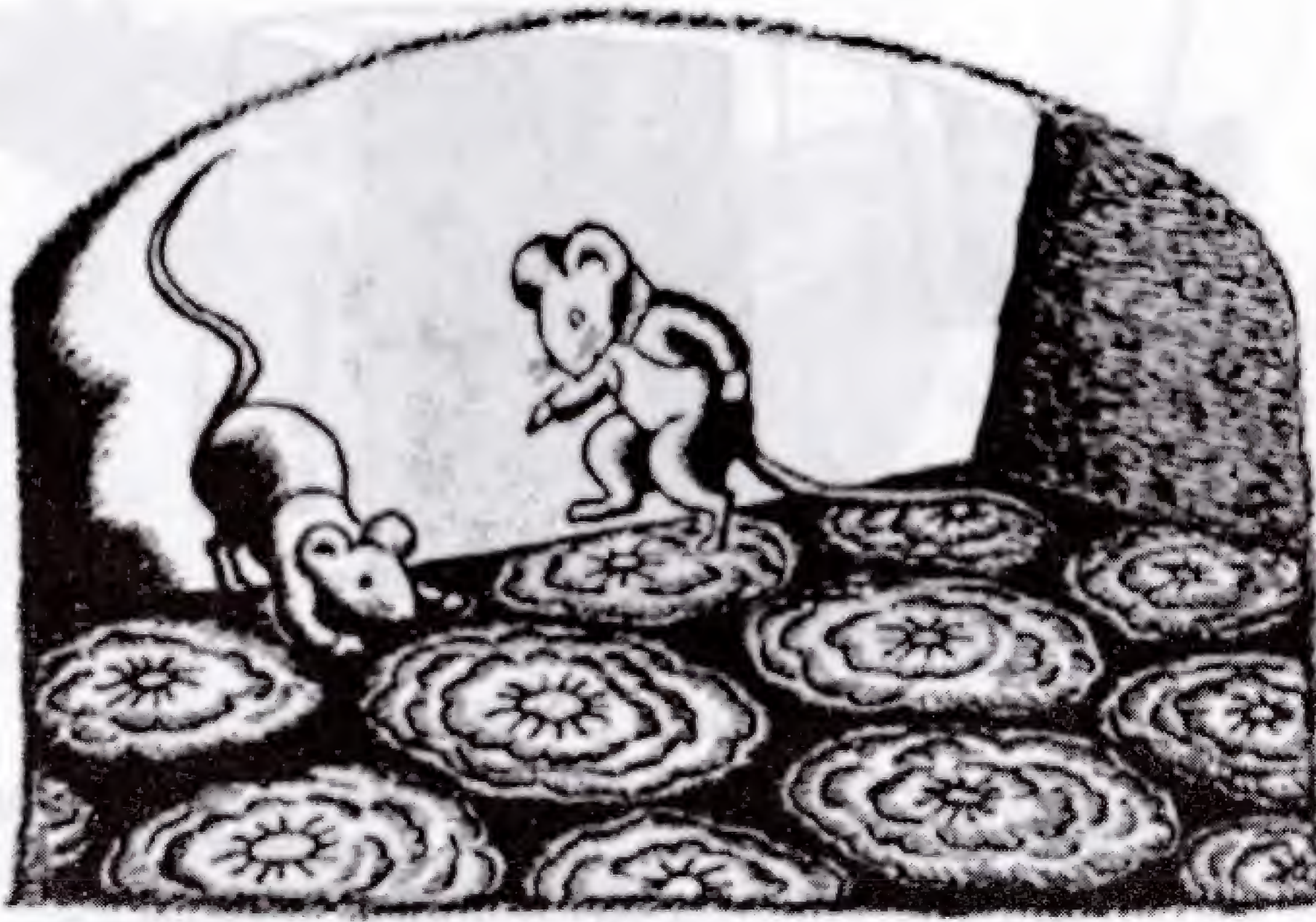
What they did see, though, made them open their eyes

in wonder. How puzzled they were! You see, Snippy and

Snappy were field-mice and had never been

in a house before, so what could they know about all the

things people have in their homes?

அங்கு, ஒரு பஞ்சுபோன்ற கம்பளம் தரையில்
விரிக்கப்பட்டிருந்தது. அதன் கரை ஓரங்கள் பூக்களால்
அலங்கரிக்கப் பட்டிருந்தன.

“இது என்ன?” ஸ்னிப்பி கேட்டது.

“இது ஒரு வயல் என்று நினைக்கிறேன்,” என்ற
ஸ்னப்பி தொடர்ந்து பேசியது:

“இதிலுள்ள பூக்கள் மற்றப் பூக்களைப்போல
வாசனையுள்ள பூக்களல்ல. மேலும் இப்பூக்கள்
தட்டையாக உள்ளன. ஆகவே இந்தப்
பூக்களுக்கு அடியில் நம்மால் ஒளிந்துகொள்ள முடியாது”

On the floor was a fuzzy rug with a border of flowers
around it. “What is this?” asked Snippy.

“it’s a hay field, I guess,” said Snappy,

“Only these flowers don’t smell like flowers,
and they’re so flat we could never hide under them.”

பிறகு, ஸ்னப்பி ஒரு இருக்கையைப் பார்த்தது. அதன்
விளிம்பைச் சுற்றிலும் பச்சை நிறத்தில் இருந்தது.

“இதோ பார்! ஸ்னிப்பி,” என்று கத்திய ஸ்னப்பி

சொன்னது: “இங்கே வேடிக்கையான
இலைகளுடன்கூடிய ஒரு மரம் உள்ளது.

மேலும் இந்த மரத்தில் நான்கு
அடிமரத் தண்டுகள் உள்ளன.”

Then Snappy found a footstool
which had a green fringe around it.

“Look, Snippy,” he cried,

here is a tree with funny leaves,
and it’s a tree with four trunks.”

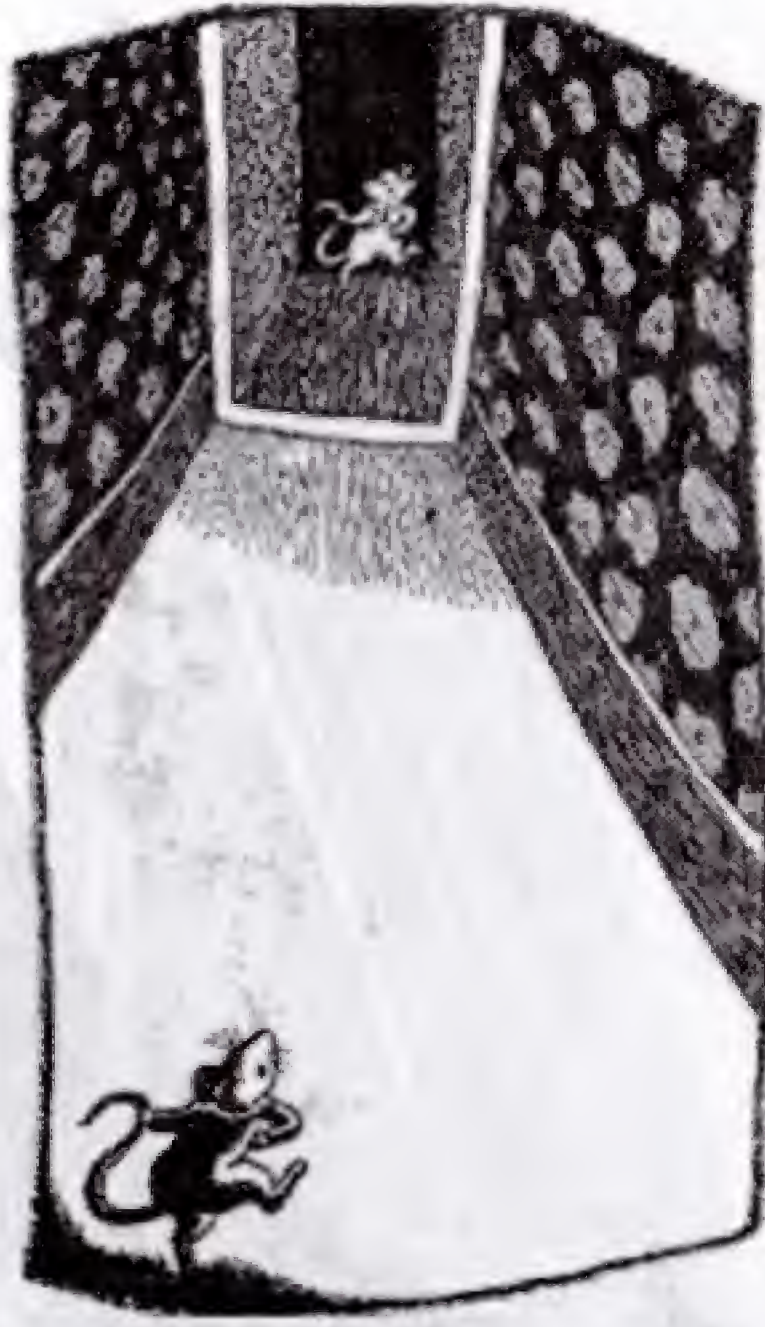
அப்போது ஸ்னிப்பி அங்கிருந்த
ஒரு தரைத் துடைப்பானைக் கண்டுபிடித்தது.
“இப்படியும் ஒரு விசித்திரமான செடியா?”
என்ற எலி சொன்னது:
“இதில் ஒரு நீளமான மரத்தண்டு உள்ளது.
ஆனால் ஒரு இலையைக்கூட காணவில்லை.
மேலும் இதன் வேர்கள் தரைக்கு
வெளியே வளர்ந்துள்ளன”

But Snippy had found a mop.
“Such a queer plant,” she cried.
“It has a wooden stem and not a single leaf-
and its roots grow outside of the ground.”

“ஓ! அதெல்லாம் பெரிய விசயமே இல்லை.”
அறையில் நிற்க வைக்கப்பட்டிருந்த ஒரு ஒளி விளக்கைப்
பார்த்தபடி சொன்னது ஸ்னப்பி.
“நான் ஒரு செடியைக் கண்டுபிடித்துள்ளேன்.
இதன் வேர்களும் சுருள்சுருளாக தரைக்கு
வெளியேதான் வளர்ந்துள்ளன.
எனது செடியில் இலைகள் உள்ளன.
அதற்குப் பக்கத்தில் ஒரேஒரு பூ மட்டும் பூத்துள்ளது.
நான் இதுவரை பார்த்த பூக்களிலேயே மிகப்பெரிய
பூ இது ஒன்றுதான்!” என்றது ஸ்னப்பி.

“oh,that’s nothing,” said Snappy
who was looking up at a standing lamp.
“I’ve found a plant with its roots outside of the
ground too- beautiful cur-r-r-ly roots.
And my plant has leaves and a flower besides-
the biggest flower I ever saw!”

ஆனால், ஸ்னிப்பி அதைக் காதுகொடுத்துக் கேட்கவில்லை.
அவ்வீட்டின் நீண்ட பொது அறையைச்
சுற்றிவந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தது.
அந்த அறையோரம் ஒரு நிலைக்கண்ணாடி உள்ளதைப் பார்த்தது.
“ஏய்! ஸ்னப்பி!” ஸ்னிப்பி அழைத்தது.
“என்ன? என்னாச்சு ஸ்னிப்பி?” என்று கேட்டது ஸ்னப்பி.
“இங்கே ஓடிவா!” என்ற ஸ்னிப்பி சொன்னது.
“இங்கே இன்னொரு எலி இருக்கிறது.
அது ஒரு பெண் சுண்டெலி. நான் செய்வதை எல்லாமே
அது திரும்பச் செய்கிறது.” என்றது.

But Snippy did nit hear.
She had wandered into a long hall which
had a mirror at the end of it.
‘Oh! Snappy!’ called Snippy.
“What is it, Snippy?” called Snappy.
“There’s another mouse here- a little girl mouse-
and everything I do , she does too.”

ஸ்னப்பி அந்த நீளமான அறைக்குள் ஓடிச்சென்றது.
அப்போது உண்மையிலேயே அந்தக்
கண்ணாடியில் இரண்டு சுண்டெலிகள் இருந்தன.
“ம்ம்! வா சண்டை போடுவோம்,” என்று கத்தியபடி ஓடிய
ஸ்னப்பி கண்ணாடியில் மோதியது.
ஆனால், அதேநேரத்தில் கண்ணாடியில் இருந்த
ஆண் சுண்டெலி கடுங்கோபத்துடன் ஓடிவந்ததைப் பார்த்தன.
ஸ்னிப்பியும் ஸ்னப்பியும் அதனிடமிருந்து
தப்பிக்க வேறுபக்கம் திரும்பி ஓடின.

Snappy rushed out into the long hall and now,
of course, there were two little mice in the mirror.
“Let’s fight ‘em!” cried Snappy,
and he made a dash towards the mirror.
But the boy-mouse in the mirror seemed to rush at them
so fiercely that Snippy and Snappy turned around
and scurried away as fast as they could.

“நம்மைப் போலவே இருந்த அந்த போலி எலிகளை
எனக்குப் பிடிக்கவேயில்லை.” என்ற ஸ்னப்பி சொன்னது.

“வா! நாம் இருவரும் வீட்டுக்குத் திரும்பி விடுவோம்.”

அவை இரண்டும் அறைக்குள் அங்கும் இங்கும் அலைந்தன.
மென்மையான கம்பளம் முதல் நாற்காலி இருக்கைவரை ஓடின.

தரைக்கு வெளியே வேர்கள் வளர்ந்த துடைப்பான் முதல்
பூவைப்போலுள்ள விளக்குக்கம்பம் வரை ஓடின.

ஆனால், பாவம் ஸ்னப்பி! பாவம் ஸ்னப்பி!
எலிகளுக்கு வீட்டைவிட்டு வெளியே செல்ல வழி தெரியவில்லை.

இப்போது முகப்புக்கதவு மூடியிருந்தது.

மெல்ல மெல்ல இருள் சூழ்ந்து கொண்டிருந்தது.

அவ்விரு வயல் எலிகளும் தாங்கள் தொலைந்து
போய்விட்டதாயும் தனியே இருப்பதாயும் நினைத்தன.

சிறிது நேரத்தில், அவை இரண்டும்

பயங்கரச் சத்தம்போட்டு அழத்தொடங்கின.

“I don't like those copy - cat mice at all,” said Snappy.

“Let's hurry back home.” So- They darted here and darted there,
from fuzzy rug to fringy chair, And ran with all their mousie -
might from floppy mop to flowery light.

But alas! Poor Snippy, and alas! Poor Snappy.

They couldn't find their way out. The big door was closed now,
and it was getting dark too. The two field-mice felt
lost and little and lonely, and soon they were crying
as their hearts would break.

“ஹ்ஹும், ஹ்ஹும்,” முக்கை உறிஞ்சியபடி அழுதது
ஸ்னப்பி. “ஹ்ஹ்ஹும், ஹ்ஹ்ஹும்,”

கண்ணீரை அடக்கிக்கொண்டு அழுதது ஸ்னப்பி.
திடீரென்று முக்கை நீட்டியபடி நகர்ந்தது ஸ்னப்பி.

அது அழுகையை நிறுத்தியது.

“ஹும், ஹும், ஹும்” மோப்பம் பிடிக்க ஆரம்பித்தது.

“என்ன?என்ன ஆயிற்று?” என்று அருகில் வந்த ஸ்னப்பி
கேட்டது, “உனக்கு என்ன தும்மல் வருகிறதா?”

“இல்லவே இல்லை!” என்ற ஸ்னப்பி சொன்னது,

“அருகில் எங்கோ பாலாடைக்கட்டி உள்ளது.

அதிலிருந்து வீசும் வாசனையை முகர்ந்து கொண்டிருக்கிறேன்.”

“Snuffle,snuffle,” went Snippy.

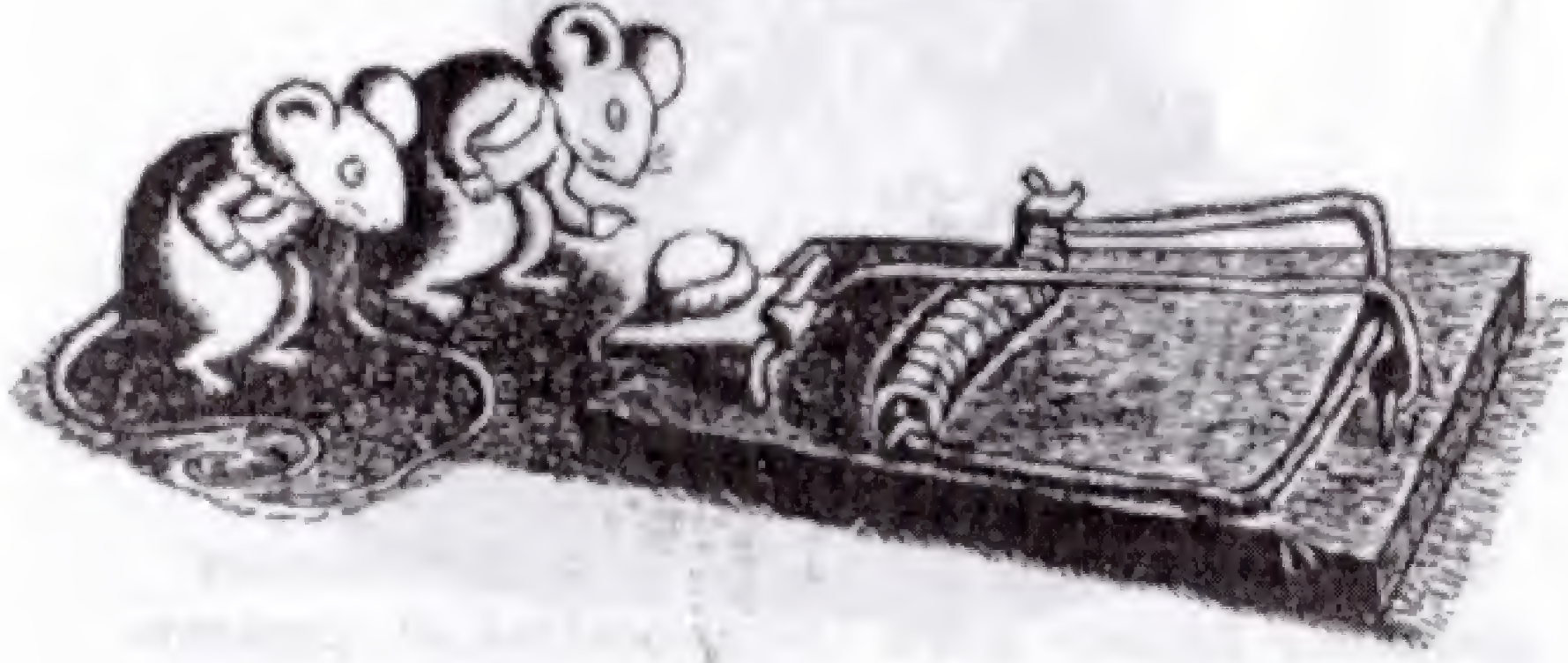
“Sniffle, sniffle,” went Snappy.

But suddenly Snappy perked up his nose. He stopped his,
” Sniffle,sniffle,” and gave a “Sniff! Sniff! Sniff!” instead.

“What's up?” said Snippy.

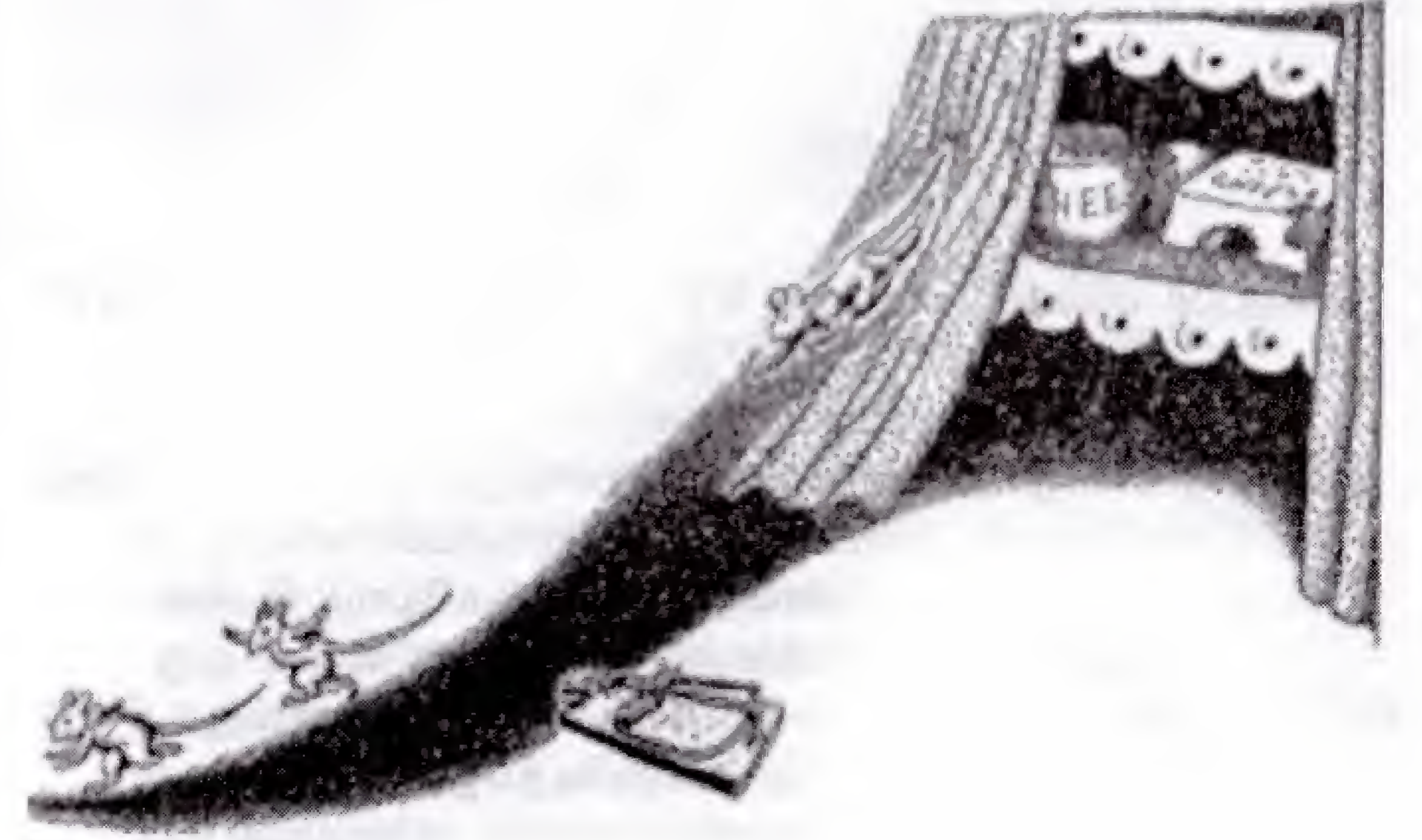
“Are you going to sneeze?” “Oh no!” said Snappy. “

I smell some cheese!”

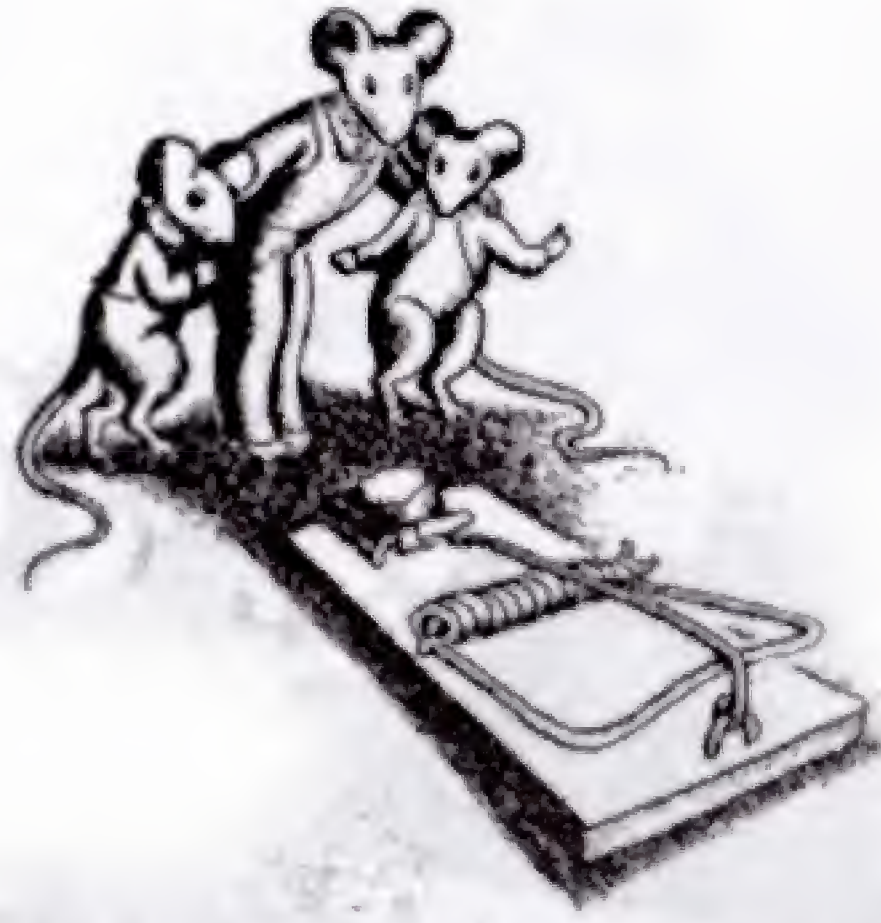
இப்போது, கதவு மூடியிருந்த வீட்டில் பாலாடைக்கட்டி வாசனையை முகர்ந்த எலியால் அவை உள்ள இடத்தைத் தேடிப்பிடிக்க முடியுமே. ஸ்னிப்பியும் ஸ்னப்பியும் சுவரில் இருந்த சிறு துவாரம் வழியே புகுந்து சென்றன. “அதோ அங்கே இருக்கிறது பார்!” எனக் கத்திய ஸ்னப்பி, ஒரு எலிப்பொறியில் இருந்த பாலாடைத்துண்டை பசியோடு பார்த்தது. ஸ்னப்பி அதைக் கொரித்து ருசிப்பதற்கு அருகில் சென்றபோது திடீரென்று ஸ்னிப்பியின் அலறல் சத்தம் கேட்டது.

Now, when a mouse smells cheese, he can find his way to it, even though the doors are closed. So before they knew it, Snippy and Snappy found themselves going through a crack in the wall and- “There it is!” cried Snappy, looking hungrily at a big chunk of cheese in- A mouse trap! He was just about to start nibbling at it, when Snippy gave a loud squeak.

“ஓ! ஓ!” என்று கத்திய ஸ்னிப்பி சொன்னது, “ஏதோ ஒன்று நம்மைப் பின்தொடர்ந்து வருகிறது.” அதுவும் சரிதான். எங்கிருந்தோ குதித்து வந்த ஒரு பெரிய எலி இரண்டு வயல் எலிகளையும் துரத்திக்கொண்டு ஓடியது.

“Oh, Oh!” she cried. “Something’s after us.” It was true. Something jumped down from somewhere and ran after the two little field-mice.

“ஸ்னிப்பி! ஸ்னப்பி! என்னை உங்களுக்குத் தெரியவில்லையா?”

பின்னால் இருந்து ஒரு குரல் கேட்டது.

அந்த இரண்டு வயல் எலிகளும் திரும்பிப் பார்த்தான. அவை, தங்களது அப்பா எலியைப் பார்த்தும் திகைத்து நின்றன.

ஸ்னிப்பியும் ஸ்னப்பியும் சேர்ந்து அப்பா எலிக்கு எலிப்பொறியைக் காண்பித்து பெருமையோடு பேசின.

“பாருங்கள் அப்பா! பாலாடைக் கட்டிகள் உள்ள ஒரு சமையலறை அலமாரி. அலமாரி அங்குள்ளதை நாங்களாகவே கண்டுபிடித்தோம்.”

ஆனால், அப்பா எலி ஸ்னிப்பியையும் ஸ்னப்பியையும் கட்டியணைத்தபடி சொன்னது,

“எனது செல்லச் சுண்டெலிகளே!

அது ஒரு சமையலறை அலமாரி இல்லை. அது ஒரு எலிப்பொறி.”

“எலிப்பொறி என்றால் என்ன?” ஸ்னிப்பியும் ஸ்னப்பியும் சேர்ந்து அப்பா எலியிடம் கேள்வி கேட்டன.

“Snippy! Snappy! Don't you know me?” said a voice behind them.

The two little mice looked around and whom should they see but father mouse!

Snippy and Snappy pointed to the mouse-trap and said proudly,

See, Father mouse! A kitchen cupboard full of cheese.

We found it all by ourselves.” But Father mouse put his arms around Snippy and Snappy and said

“My dear little mice- that is not a kitchen cupboard. It's a mouse trap.” “And what's a mouse-trap?” asked Snippy and Snappy.

“நல்லது,” என்று ஆரம்பித்த அப்பா எலி சொன்னது,

“ஒரு எலி பொறியில் உள்ள பாலாடைத் துண்டைக் கொரித்துத் தின்ன வருகிறது என வைத்துக்கொள்வோம். எலிப்பொறி சிறு வெடிப்பொலியுடன் பட்டபட்டென முறியும். அதோடு அந்தச் சுண்டெலியின் கதை முடிந்து விடும்.”

“ஓ அப்படியா? தப்பித்தோம்.”

என்றன ஸ்னிப்பி மற்றும் ஸ்னப்பி.

இப்போது அப்பா எலி வீட்டின் வேறு ஒரு மூலைக்குச் சென்று இரண்டு துண்டு பாலாடைக் கட்டிகளுடன் திரும்பியது.

தனது இரு பிள்ளைகள் கைகளில் வைத்தது.

சொய்ங்... சொய்ங்...! அப்பா எலி சுவரில்

இருந்த பிளவில் புகுந்து சென்றது.

சொய்ங்... சொய்ங்...! ஸ்னிப்பியும் ஸ்னப்பியும்

அப்பாவைப் பின்தொடர்ந்து ஓடிச்சென்றன.

“Well,” said Father Mouse, “as soon as a mouse starts nibbling at the cheese in a mouse-trap- There's a snip and a snap and a trip and trap- and that's the end of a little mouseie.”

“Oh dear, oh dear,” said Snippy and Snappy.

Now Father Mouse went to a corner and came back with two big chunks of cheese.

He put one under each arm, and off he went- Zip! Xip! Thru a crack in the wall. And Zip! Zip!

Zip! Zip! Went Snippy and Snappy after him.

வெளியே முழுநிலா பிரகாசமாக ஒளிவீசியது.
அவை மூன்றும் வயல் வீட்டை அடைந்தவுடன் அங்கு
காத்திருந்த அம்மா எலியைப் பார்த்தன.
“இவ்வளவு நேரம் நீங்கள் எல்லோரும் எங்கு சென்றிருந்தீர்கள்?”
என்ற அம்மா எலி சொன்னது, “நான் மட்டும்
தனியாகவே இருந்தேன். என்னுடைய பின்னல்நூல்ப்
பந்தைத் தொலைத்து விட்டேன்.
எல்லா இடங்களில் தேடியும் அது கிடைக்கவில்லை.”
ஸ்னிப்பி, ஸ்னப்பியைப் பார்த்தது.
ஸ்னப்பி, ஸ்னிப்பியைப் பார்த்தது.
அவ்விரு எலிகளும்கண்ணீர்சிந்தி அழுதன.
“நூல்பந்தைத் தொலைந்ததை நினைத்து வருத்தப்பட
வேண்டாம்” என்ற அம்மா எலி சொன்னது,
“நான் உங்களைத் திட்டவே மாட்டேன்.
ஆனாலும் அது பற்றிய அனைத்தையும் சொல்லிவிடுங்கள்.”

Outdoors the moon was shining brightly,
and when they reached their cozy little nook
Mother Mouse was waiting for them.
“Where have you all been so long?” asked Mother Mouse,
“I’ve been so lonely- and quite lost without my knitting ball,
for I can’t find it anywhere.” Snippy looked at Snappy.
Snappy looked at Snippy, and they both burst into tears.
“Never mind if it’s lost,” said Mother Mouse.
“I won’t scold you- but do tell me all about it.”

“சரி. சொல்கிறோம்.” என்ற ஸ்னிப்பி சொன்னது,
நாங்கள் இருவரும் அதை வீட்டுக்கு வெளியே உருட்டிக்
கொண்டு சென்றோம்.” என்றது. “ஆமாம்!” என்றது ஸ்னப்பி.
“நாங்கள் அதை மேலே உருட்டிச்சென்றோம்.
கீழே உருட்டி விட்டோம். அதை மேலேயும் கீழேயும்
உருட்டி விளையாடினோம்.” “அதன் பிறகு, இளஞ்சிகப்பு நிறத்தில்
குண்டான ஒரு பொருள் நூல்பந்தைப் பறித்துக்கொண்டு சென்றது.
நாங்கள் அதைப் பின்தொடர்ந்தோம்.” என்றது ஸ்னிப்பி.
“ஆமாம்!” என்றது ஸ்னப்பி. “நாங்கள் அதைப் பின்தொடர்ந்து
இங்கும் அங்கும் அலைந்தோம். உருண்டையான,
தட்டையான பொருட்களின் மீது ஏறினோம். சிறிய, உயரமான
பொருட்களின் மீதும் ஏறினோம்.
தோட்டத்து வரப்பில் ஏறிநின்றோம்.”
“அங்கு ஒரு வீடு இருந்தது.” என்றது ஸ்னிப்பி.

“Well,” said Snippy, “We rolled it and rolled it.”
“Yes,” said Snappy, “We rolled it up, we rolled it down,
We rolled it up and up and down.
We rolled it up and down and down, We rolled it up and down.”
“And then a pink plump thing came and snatched it from us,
and we followed it,” said Snippy. “Yes,” said Snappy,
“We followed it over this and that,
And over things both round and flat. And over things both
small and tall, And then!- over the garden wall.”
“Where there was a house,” said Snippy,

“அந்த வீடு முழுக்க தட்டையான பூக்களையும் வேடிக்கையான மரங்களையும் பார்த்தோம். ஒரு சோடி போலி எலிகளைப் பார்த்தோம். பாலாடைத்துண்டுகள் வைத்த எலிப்பொறியைப் பார்த்தோம்.”

“பாலாடைத் துண்டுகள் வைத்த எலிப்பொறியா?”
அம்மா எலி அழுதபடியே கேட்டது.

“ஆமாம்!” என்று சிரித்த அப்பா எலி பேசியது.

“பாலாடைக் கட்டிகள் இருந்த இடத்துக்கு நான் ஏன் வந்து சேர்ந்தேன் தெரியுமா?” “அப்பா எங்களைக் காப்பாற்ற வந்தார்.”

என்றது ஸ்னிப்பி. “ஆமாம்! அவர்தான் எங்களைக் காப்பாற்றினார்.” என்றது ஸ்னப்பி. கடைசியில் இரு வயல் எலிகளும் அம்மாவுக்கு ஒரு உறுதி அளித்தன. “இனி ஒருபோதும்... ஒருபோதும்... ஒருபோதும்... நாங்கள் ஒரு வீட்டுக்கு அருகிலோ அல்லது எலிப்பொறிக்குப் பக்கத்திலோ செல்லமாட்டோம்.” என்றன அதன்பிறகு எப்போதும்... எப்போதும்... எப்போதும்... ஸ்னிப்பியும் ஸ்னப்பியும் அப்படியொரு காரியத்தைச் செய்யவில்லை. எனவே, அவை எந்தவொரு ஆபத்திலும் சிக்கிக்கொள்ளவில்லை. அதன் பிறகு அவை சந்தோசமாக வாழ்ந்தன.

“All full of flat flowers and the funniest trees, with copy-cat mice and a trap full of cheese!” “A trap full of cheese!” cried Mother Mouse. “Yes,” laughed father mouse, “but you know where there’s cheese, why there am I, so-” “So, of course he saved us,” said Snippy. “Yes, of course he did,” said Snappy. “And,” said Snippy and Snappy, “We’ll never, Never, Never Go near a house or a mouse trap again.” And Snippy and Snappy Never, Never, Never did, So of course they didn’t get caught and lived happily ever, ever, ever after.